

Hvad var det, Venstre ville have gjort i de første 100 dage, som man annoncerede i valgkampen op til valget? Hvad var det for nogle nedskæringer, man ville have taget fat i på det tidspunkt? Dét har vi ikke hørt meget om.

Det er rigtigt, at der er flere beskæftiget i den offentlige sektor i dag end tidligere, nemlig med at passe de gamle, med at passe børnene og med at passe de syge. Er det dér, Venstre vil reducere, skære ned? Er det det, det går ud på? Skal man tilbage til 1993?

Vi spurgte om det ved førstebehandlingen, og vi har spurgt om det igen nu. Så det må være på tide, at vi får et svar.

Og så må jeg også sige, at hvis hr. Peter Brixtofte mener, at de forslag, vi har fremsat og forhåbentlig får vedtaget, er socialisme, så tror jeg, hr. Brixtofte tager meget fejl, og så tror jeg, hr. Brixtofte i stedet skulle konstatere, at det er det, der er nødvendigt for at holde dansk økonomi på sporet, så det ikke går lige så rivende galt, som det gjorde midt i firserne.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Også jeg er da lidt bæret over den interesse, som hr. Peter Brixtofte endnu engang viser Det Radikale Venstre. Men så vil jeg blot minde om, at midt i alle de historiske citater af Jens Otto Krag glemte hr. Peter Brixtofte den berømte Baunsgaarddoktrin: »Det vigtigste er ikke, hvem man samarbejder med, men hvad man samarbejder om.« For det er præcis det, dette forlig viser:

I 1985 blev der foretaget en meget drastisk skattereform, som var meget brutal over for boligejerne, og den havde som deltagere Venstre, De Konservative, Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

I 1993 var der en ny skattereform, som var mildere over for boligejerne, og som førte en del af beskattningen fra arbejde over til grønne afgifter, og deltagerne var Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

Og nu har vi i 1998 en ny skattereform, som viderefører den linje, og deltagerne er Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

Ingen kan beskyldte Det Radikale Venstre for at skifte linje i hele denne række af skattereformer, for vi har faktisk, tilfældigvis sammen med Socialdemokratiet, været deltagere i de

sidste tre skattereformer, og det er vi godt tilfredse med. Det er den linje, vi har ført.

I det radikale skatteprogram, som blev vedtaget så sent som i februar i år, gik vi ind for, at skatten på fast ejendom skulle forhøjes, og det er da klart, at det er der nogle af vores tillidsfolk som ikke synes er morsomt, og det er fuldstændig logisk, at nogle af dem vil protestere mod det, men det er altså noget af det, der er blevet gennemført ved denne skattereform.

Jeg synes, det er fuldstændig logisk, at det er gået, som det er gået, og vi er godt tilfredse med de forslag, der er til behandling i dag.

Og til sidst vil jeg blot sige, at brede forlig selvfølgelig har deres fordele, det er klart, for de giver stabilitet i det politiske billede, men man kan altså ikke helt se bort fra indholdet, og set med radikale øjne er indholdet i det her forlig godt.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg har såmænd også siddet og spekuleret på, hvad det nu er i denne pakke, der berettiger til, at den bliver kaldt gennemført socialistisk, for hr. Aage Frandsen har jo helt ret i, at det ikke kan være det med nedsættelsen af rentefradraget, for med hensyn til det var Schlüterregeringen jo meget mere brutal i 1986, så det kan ikke være det.

Kan det så være det, at vi nu giver skattelettelser til de laveste indkomster? Er det dér, socialismen ligger? Men dér må man vel sige, at også Venstre under valgkampen talte om at give skattelettelser til de laveste indkomster. Man sagde ganske vist ikke, hvor pengene skulle komme fra. Vi siger, at skal man give til de laveste, må man nødvendigvis tage fra de højeste – pengene vokser jo ikke på træerne – men jeg ved ikke, hvor Venstre har tænkt sig at få pengene fra, hvis det ikke er den omfordeling, man vil foretage. Så det kan vel heller ikke være dér, Venstre har den store indvending.

Så er det måske det, at med hensyn til kapitalpensionen bliver direktørens indbetalinger nu ligestillet med kassedamens, så de får samme fradragsværdi. Det er måske i virkeligheden dér, socialismen ligger: at vi med sådan nogle regler foretager en ligestilling og fjerner den fidus, der har været for dem med de store indkomster.

Eller også er det den del af erhvervslovgivningen, hvor vi fjerner en række spekulationsmuligheder i forbindelse med tynd kapitalise-